

som i Følge det »vilande«*) Forslag om almindelig Stemmeret skal have Adgang til det politiske Liv, dersom Forslaget gaar igennem 1909, hvad der sikkert ventes. Denne unødvendige Forhalelse er bitter for os, og kan kun gøre vor Sag Skade. Imidlertid vil der ganske sikkert fremkomme Forslag i Andet Kammer og muligvis ogsaa i Første Kammer.

Det paastaas, og som der menes fra paalidelig Kilde, at Kongen personlig er en varm Ven af Kvindens Stemmeret. Det er ogsaa højst sandsynligt, da de Kvinder, der staar ham nærmest, Dronningen og Enkedronningen, begge er usædvanlig kloge, tænkende og begavede Kvinder, der vel har kunnet indgive ham Agtelse for Kvinder.

Det sørgelige Budskab fra Statsministeren modtog vi ved Centralstyrelsens store Aarsmøde i Gefle. Det fremkaldte en stærk Uvilje, der skaffede sig Udtryk i en Protest-Resolution, som vedtoges paa et vældigt Opinionsmøde, som holdtes i Teatret, der var fuldt til sidste Plads; Talere var: Fru Anna Bjørk, Frk. Qvist (socialdem.), Dr. phil. Frk. Lydia Wahlstrøm; Dr. phil. Fru Gulli Petrini og undertegnede samt de to Rigsdagsmænd: Dr. phil. Starbäck og Redaktør Lindh; alle talte under stærkt Bifald.

Resolutionen lød som følger:

»Mænd og Kvinder i et Antal af 7—800, der er samlede til et offentligt Møde i Gefle d. 9. Januar 1908 protesterer mod Regeringens Beslutning — til Trods for Landets Opinion ikke at fremlægge Proposition om politisk Medborgerskab for Kvinder i indeværende Aars Rigsdag.

*) Et »vilande« Forslag, d. v. s. et Forslag, der er vedtaget i een Valgperiode, skal, efter at nye Valg er foretaget, komme til endelig Afslutning i den ny Valgperiode. De sidste Valg fandt Sted 1906, nye Valg 1909.

Mødet udtaler, at Regeringen bærer Ansvar for den stærkere Stemmeretskamp, som Kvinderne nu maa optage.«

Blandt Mødets vigtigste Resultater var et Forslag fra Fru Anna Bugge-Wicksell angaaende kommunal Stemmeret for den gifte Kvinde. Forslaget kommer antagelig frem i en Motion til Rigsdagen.

Mødet, som var besøgt af 45 af Centralstyrelsens Medlemmer fra alle Dele af Landet, endog Nord for Polarcirklen, fortsattes i Stockholm i nogle Dage ved det for dem anordnede Forelæsningskursus i Samfundslære. Ved den første af disse Forelæsninger modtog vi Telegram om de danske Kvinders glade Haab om at faa kommunal Stemmeret. Underretningen vakte Glæde, og Telegrammet besvaredes med Lykønskninger til Danmarks Kvinder.

Enhver Sejrr paa Kvindernes Frigørelses-Område udstrækker sine Virkninger ogsaa til andre Landes Kvindesagskamp. Det bliver en fælles Vinding for alle Kvinder. Og det er en Opmuntring, der nok kan tiltrænges i det tunge Arbejde.

Stockholm, 15. Jan. 1908.

Ann Margret Holmgren,
f. Tersmeden.

P. S. 31. Januar. I Remisdebatten for nogle Dage siden i Rigsdagens Andet Kammer talte fhv. Statsminister Staaß kraftigt og varmt for Kvindens Stemmeret. Han har nu yderligere lovet at tale paa et stort Opinionsmøde i Västerås i Febr., hvortil ogsaa Frk. Kleman og undertegnede er kaldet. Vi kan saaledes glæde os over, at Venstres Leder nu er kommen os til Hjælp. Endnu er jo ikke den Mulighed udelukket, at vi faar Majoritet i Rigsdagen for vor Stemmeret. Men Udsigterne er smaa; det maa erkendes.

A.

Arbejderbeskyttelse — Kvindebeskyttelse.

Af cand. polit. Ragna Schou.

II

Denne Vej — at reformere lempeligt — er man gaaet i England, hvor Fabrikdriften og dermed ogsaa dens skadelige Virkninger er kommet tidligst til Udvikling. Det er Børnemisbruget, der først har vakt

Opmærksomhed i alle Lande, og det er til Værn for dem, at de første Lovbestemmelser bliver gennemført. Saaledes bestemte Robert Peels Lov af 1802, at Børn højst maatte arbejde 12 Timer(!) om Dagen, Natarbejde blev forbudt, men kun paa et